

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Mechlinia Illustrata Luce Miraculorum S. Francisci Xaverii
Orbis Utriusque Solis Ac Thaumaturgi Chronicis Distichis
evulgata Anno M.D.C.LXVI.**

Grumsel, Gérard

Mechliniae, 1666

Elegia Septima. Olitor annorum 75. novennali Herniâ subito liberatus.
Miraculum Approbatum Ab Illust[rissi]mo Ac Rev[erendissi]mo
Archiepiscopo Mechliniensi. 28. Novembris 1664.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11918

I n V n C q V I V V L g I V o C l t a s M i r a C V L a n V g a s :
 H æ C q V o q V e n V n C n o s t r o , s i p o t e s , a X e n e g a .
 n o C t e n e g a s t e L L a s a L t æ f V L g e r e C o r o n æ :
 s o L e n e g a r V t I L a s L V M e n h a b e r e f a C e s .
 H V I C I t a s V b s C r l p s I t s y L V æ V I C e p r æ s V L I s A V t o r ;
 A C p r o p r i â I V n X I t V e r a s I g I L L a M a n V .
 H o C q V o q V e p æ o n l â I V r a V I t I n a r t e M a g I s t e r ,
 s e V T o n g r I s q V I s q V I s , s e V g r V D I I s q V e f V I t .
 S I C n o V a , X a V e r I , M i r a C V L a I V n g e V e t V s t I s :
 E t p V L s a h â C t o t â s I t p r o C V L V r b e L V e s .
 C V M q V e f V r e n s p a t r i æ C V n C t a s p r o p e s æ V I t I n V r b e s ,
 T V p o p V L o , & C L y p e V s C I V I b V s e s t o t V I s .
 V n a q V o D e f f I g l e s V a L V I t , p L V s D e X t r a V a L e b I t :
 I n q V e s V o L V C e n t C L a r I V s a s t r a L o C o .
 A t p r I V s h â C n o X a s , L a b e s q V e e X V r b e r e V e L L e :
 H I n C V e n I t h e I ! t a n t I C a V s a C a p V t q V e M a L I .
 S I C e r I t h o C p a r I t e r M e C h L I n I a s o s p I t e s o s p e s :
 S I C e r I t & C a p I t I b I n a C o r o n a t V o .

ELEGIA SEPTIMA.

Olitor annorum 75. novennali Herniâ
 subitò liberatus.

MIRACULUM APPROBatum AB ILLUSTR. MO AC REV. MO
 ARCHIEPISCOPO MECHLINIENSI.

28. Novembris 1664.

SEX ego VVLgaVI ChronICO MiraCVLa VersV,
 QVæ pIVs hâC fecIt faVtor In Vrbe Pater.
 PLVra qVIDeM fVerant annaLlbVs apta VetVstIs,
 QVæ qVoqVe sVnt VIsIs Vera probata notIs.

At

Inunc, qui vulgi vocitas Miracula nugas:

Hæc quoque nunc nostro, si potes, axe nega.

Nocte nega stellas altæ fulgere Coronæ;

Sole nega rutilas lumen habere faces.

Huic ita subscripsit Sylvæ vice Præfulis Autor;

Ac propriâ junxit vera sigilla manu.

Hoc quoque Pæoniâ juravit in arte magister,

Seu Tongris quisquis, seu Grudiisque fuit.

Sic nova, Xaveri, Miracula junge vetustis:

Et pulsa hâc totâ sit procul urbe lues.

Cumque furens Patriæ cunctas prope sævit in urbés;

Tu populo & clypeus civibus esto tuis.

Una quod effigies valuit, plus dextra valebit:

Inque suo lucent clariùs astra loco.

At priùs hâc noxas labesque ex urbe revelle:

Hinc venit hei! tanti causa caputque mali.

Sic erit hoc pariter Mechlinia sospite sospes:

Sic erit & capiti bina corona tuo.

ELEGIA SEPTIMA.

Olitor annorum 75. novennali Herniâ
subitò liberatus.

Guilielmus
Ploegaerts
1662.12.
Decemb.
Mechliniæ.

MIRACULUM APPROBATUM AB ILL.^{mo} AC REV.^{mo}

ARCHIEPISCOPO MECHLINIENSI.

28. Novembris 1664.

S Ex ego vulgavi chronico Miracula versu,
Quæ priùs hâc fecit fautor in urbe Pater.
Plura quidem fuerant annalibus apta vetustis,
Quæ quoque sunt visis vera probata notis,

H

At

At VetVlt breVltas, hVIVs tltVLVsqVe LIbeLLI:
 NeC LICVIt nVMerIs Ista neC arte LoqVI
 TVnC LoqVar hæC breVIter, paVCIs VbI sIngVLa strIngaM:
 NVnC graVe nos rVrsVs posCIt & Vrget opVs.
 DebVIt hoC ChronICo LVsV, tabVLIsqVe referrI;
 QVoD qVoqVe pLVs tltVLI, CVr referatVr, habet.
 CaLX erIt hæC operIs: tV plgnVs ID eXCipe, præsvL
 SI LVbet, hoC fano De sene VoLVe seneX
 QVippe qVIs eX aCtIs, ChronICIsVe reVoLVerIt VLLIs,
 QVæ MaLInatI slnt noVa faCta Viro?
 HIC oLItor nVnC rVrIs opes, nVnC VrbIs aLebat;
 CVM VIgor, aVt VItVs, par qVoqVe CorpVs erat.
 Ibat, & agrestI fInDebat Is arVa LIgone;
 Et pla Congestâ grana tegebat hVMO.
 TeMporIbVs sata qVæqVe sVIs eXorta VIDebat:
 InqVe sVos frVCtVs IngenIosVs erat.
 Hos stIpVLIs brVMâ, VeL aqVIs serVabat In æstV:
 Terrebat rapIDas trVXqVe prIapVs aVes.
 HoC oLItore parens IgItVr poMona VIgebat:
 CresCebat saLIens hoC oLItore Ceres.
 Et VarII fLores, & Latæ VItIbVs VVæ:
 Et VIrIDI qVIDqVID partVrIt aVra sInV.
 BIs qVoqVe seX qVINos, & qVINqVe peregerat annos,
 HoC VbI fert DVrVM, qVærlt & artIs opVs.
 MVLta seD eVenIVnt; & qVæ bene fIXa pVtantVr,
 InstabLI parIter stantqVe, rVVntqVe rotâ.
 MagnaqVe CorporIbVs sVnt InfortVnIa nostrIs:
 VIX ea progressV sVnt DIVtVrna sVo.
 IaM prope seX DenIs aLIos seX IVnXerat annos;
 RVptVs & eX hortI fortè Labore fVIt.

At vetuit brevitās, hujus titulusque libelli:

Nec licuit numeris ista nec arte loqui.

Tunc loquar hæc breviter, paucis ubi singula stringam:

Nunc grave nos rursus poscit & urget opus.

Debit hoc chronico lusu, tabulisque referri;

Quod quoque plus tituli, cur referatur, habet.

Calx erit hæc operis: tu pignus id excipe, Præsul:

Si lubet, hoc sano de sene volve senex.

Quippe quis ex actis, Chronicisve revolverit ullis,

Quæ Malinati sint nova facta viro?

Hic olitor nunc ruris opes, nunc urbis alebat;

Cum vigor, aut virtus, par quoque corpus erat.

Ibat, & agresti findebat is arva ligone;

Et pia congestâ grana tegebat humo.

Temporibus fata quæque suis exorta videbat:

Inque suos fructus ingeniosus erat.

Hos stipulis brumâ, vel aquis servabat in æstu:

Terrebat rapidas truxque Priapus aves.

Hoc olitore parens igitur Pomona vigebat;

Crescebat saliens hoc olitore Ceres.

Et varii flores, & lætæ vitibus uvæ;

Et Viridi quidquid parturit aura sinu.

Bis quoque sex quinos & quinque peregerat annos,

Hoc ubi fert durum, quærit & artis opus.

Multa sed eveniunt; & quæ bene fixa putantur,

Instabili pariter stantque ruuntque rotâ.

Magnaque corporibus sunt infortunia nostris:

Vix ea progressu sunt diuturna suo.

Jam prope sex denis alios sex junxerat annos;

Ruptus & ex horti fortè labore fuit.

VIscera ConVVLSâ VeLVt eX CoMpage fLVebant:
 Instar VeL pVerI VertICIs IngVen erat.
 HæC oCVLo ConIVX LVstrasse freqVentIVs, hæCqVe
 VISâ sVâ fertVr sIgnIfICasse ManV.
 HæC VVLgVs, CIVIsqVe probat, qVI serIa VoLVens
 obVIVs hVIC Certo teMpore faCtVs erat.
 VIrIbVs: eXhaVstIs (Vt erat resVplnVs In herba)
 straVerat Is nVDâ Corpora fessVs hVMo.
 HInC neC CorpVs agro, neC erat ManVs apta LaborI:
 HortensIs posItO paLa LIgone IaCet.
 IVnCVs, & eXortæ CresCVnt pro frVCtIbVs VLVæ;
 Et LoLIVM pratI qVILIBet hortVs habet.
 Flt MIsEr Interea, VarIasqVe effVnDIt In artes,
 QVas prIVs hIC parVIs qVæstIbVs aVXIt opes.
 Has & Vt eVaCVet, non est CVrabilE VVLnVs;
 VInCItVr InCLVsls ars qVoqVe fessa MaLIs.
 BrVMa qVater teXIt nIVIbVs LoCa CVnCta soLVtIs
 (HæC noCet, & rVptIs aVra seVera VenIt)
 VIX patIenDa fero; sVperI, sVCCVrrItE, DIXIt:
 In CæLIs IVgl CVnCta VaLetIs ope.
 sIn seCVs; ah VoLVCres VIta hæC VanesCat In aVras:
 MVnVs erIt qVaVIs VeL neCe posse frVI.
 HæC VIgIL, hæC pernoX, hæC perDIVs VsqVe VoVebat;
 ALtaqVe VoX ILLI pLena DoLorIs erat.
 NoX erat: eXCLaMat qVerVLLIs sIngVLtIbVs, cheV!
 ECqVIs, ab hoC qVI nos Corpore soLVat, erIt?
 Flt streptVs: sVrgVnt; VICInIa ConfLVIt ILLVC:
 AVXILIatrICes fert pla tVrba ManVs.

Viscera convulsâ velut ex compage fluebant:

Instar vel pueri verticis inguen erat.

Hoc oculo conjux lustrasse frequentius, hæcque

Visa suâ fertur significasse manu.

Hæc vulgus, civisque probat, qui seria volvens

Obvius huic certo tempore factus erat.

Viribus exhaustis (ut erat resupinus in herba)

Straverat is nudâ corpora fessus humo.

Hinc nec corpus agro, nec erat manus apta labori:

Hortensis posito pala ligone jacet.

Juncus, & exortæ crescunt pro fructibus ulvæ:

Et lolium prati quilibet hortus habet.

Fit miser interea, variasque effundit in artes,

Quas prius hic parvis quæstibus auxit opes.

Has & ut evacuet, non est curabile vulnus:

Vincitur inclusis ars quoque fessa malis.

Bruma quater textit nivibus loca cuncta solutis

(Hæc nocet, & ruptis aura severa venit)

Vix patienda fero; Superi, succurrite, dixit:

In cælis jugi cuncta valetis ope.

Sin secus; ah! volucres vita hæc vanescat in auras:

Munus erit quâvis vel nece posse frui.

Hæc vigil, hæc pernox, hæc perdius usque vovebat:

Altaque vox illi plena doloris erat.

Nox erat: exclamat querulis singultibus, cheu!

Ecquis, ab hoc qui nos corpore solvat, erit?

Fit strepitus: surgunt; vicinia confluit illuc:

Auxiliatrices fert pia turba manus.

NeC VaCVas qVoqVe VIrgo preCes Lare IVncta propInqVo,
 NeC LeVibVs fVDIt Verba VehenDa notIs.
 XaVerI! MIsereVIrI VIX tanta ferentIs,
 grataqVe pro VotIs Cras tIbI, DIXIt, ero.
 DIXIt; & eXhaVstos pLaCIDVs sopor oCCVpat artVs,
 Et reqVies agro CæLItVs aVCta VenIt.
 LVX orItVr: pVLsat VICInI LIMIna Virgo,
 QVIqVe seneX habeat? sCILICet ILLa rogat.
 HVnC pLaCIDo VVLtV reqViesCere fILIA DIXIt,
 EX qVo noX pLenâ Ceperat astra rotâ.
 TVnC qVoqVe, repLICVIt VIrgo hæC, fLens popLItes fLeXo
 pro patre, XaVerlo Vota preCesqVe DeDI.
 LIbero Me VotIs: VoLVCrIsqVe CitatIor eVrI
 CVrrIt eqVIs VotI soLVere VINCLa sVI.
 QVæ sIMVL Vt soLVIt; VIres CreVere, sVoqVe
 ILLa sVnt sVbtò CVncta reVersa LoCo.
 QVIN VbI fInerat VotI soLennIa Virgo
 (Vera LoqVar, VerI VIX habItVra, fIDeM) H
 EXILIt hIC stratIs pVLso proCVL VsqVe DoLore:
 NeC CapIt eXIGVas sanVs oVansqVe Dapes.
 NVnC Veteres CVrVIs Versare LigonIbVs hortos,
 NVnC aMat hIC VItes eXCoLVIsse sVas
 AVt serIt, AVt VIrIDes tribVLos eXtIpat, & VrrIt;
 AVt peragIt qVIDqVID fert oLItorIs opVs.
 HVIC neqVe trIsItIs hYeMs, neqVe nIX, neC aqVarICVs qVster,
 QVæqVe soLent rVptIs pLVra noCere, noCent.
 ItqVe reDItqVe Vias, VeL paVQLs ConfICIt horIs,
 QVoD neqVe VeL IVVenI ConfICeretVr Iter.
 ID BrVXeLLa aLIàs, aC pLena AntVerpla VIDIt:
 TVnCqVe neC eXIGVo fasCe graVatVs erat.

qVIN

Nec vacuas quoque virgo preces lare juncta propinquo,

Nec levibus fudit verba vehenda Notis.

Xaveri! miserere viri vix tanta ferentis,

Grataque pro votis cras tibi, dixit, ero.

Dixit; & exhaustos placidus sopor occupat artus,

Et requies ægro cælitus aucta venit.

Lux oritur: pulsat vicini limina virgo;

Quique senex habeat? scilicet illa rogat.

Hunc placido vultu requiescere filia dixit,

Ex quo nox plenâ ceperat astra rotâ.

Tunc quoque, replicuit virgo hæc, flens poplite flexo

Pro patre Xaverio vota precesque dedi.

Libero me votis: volucrisque citatior Euri

Currit equis, voti solvere vincla fui.

Quæ simul ut solvit; vires crevere, suoque

Ilia sunt subitò cuncta reversa loco.

Quin ubi finierat voti solennia virgo

(Vera loquar, veri vix habitura fidem)

Exilit hic stratis pulso procul usque dolore:

Nec capit exiguas fanus ovanque dapes.

Nunc veteres curvis versare ligonibus hortos,

Nunc amat hic vites excoluisse suas.

Aut ferit, aut virides tribulos extirpat, & urit;

Aut peragit quidquid fert olitoris opus.

Huic neq; tristis hyems, neq; nix, nec aquaticus Auster,

Quæque solent ruptis plura nocere, nocent.

Itque, reditque vias; vel paucis conficit horis,

Quod neque vel juveni conficeretur iter.

Id Bruxella alias ac plena Antverpia vidit:

Tuncque nec exiguo fasce gravatus erat.

Quin

QVIn VbI fortè noVos hIC eXCVtIt arbore frVCtVs;
 SaLVVs, & ILLæso Corpore LapsVs hVMI est.
 Ergo noVennaLIs rVptVræ VInCVLa soLVIt;
 HæC Ita XaVerII CVncta LeVante ManV.
 sIC age LVX BeLgI (teLLVs tIbI serVIt & Æther)
 HæC qVoqVe rVptVræ VInCVLa soLVe Mex.
 RVMpItVr heI! qVotles DIVInI regVLa IVrIs!
 Et qVotles IVrIs VVLnera rVptor habet!
 QVIs fVror heV! nostro fastVsqVe eXtVberat orbe!
 VIta qVot & qVantIs DIffLVIt ægra MaLIs!
 HoC qVoqVe sIC anIMos, Vt Corpora, VVLnere CVres;
 HæC VItVtIs erIt LaVs prlor VsqVe tVæ.

Synopsis Beneficiorum

S. FRANCISCI XAVERII MECLINIENSIIUM THAVMATVrgI

EX APPROBATIONE ILLUST.^{mi} ARCHIEPISCOPI,
 Aliorumque Ecclesiæ Præfulum, eorumdemque Vicariorum
 Generalium.

ELEGIA PRIMA.

Gloria S. Xaverii ex febribus depulsis.

HACtenVs hæC IVssVs popVLo MiraCVLa LVsI:
 Et tItVLo retVLI sIngVLa qVæqVe sVo.
 NVnC IVVat oCeanVM VoLVCrI sVperare CarInâ;
 Et noVa XaVerII tot bene faCta LoqVI.
 QVæ LICet eXhIbItIs non sVnt Ita pVbLICa BVLLIs;
 VIsa taMen IVnctIs sVnt qVoqVe Censa notIs.

Et

Quin tibi fortè novos hic excutit arbore fructus;

Salvus, & illæso corpore lapsus humi est.

Ergo novennalis rupturæ vincula solvit;

Hæc ita *Xaverii* cuncta levante manu.

Sic age lux Belgî (tellus tibi servit & Æther)

Hæc quoque rupturæ vincula solve meæ.

Rumpitur hei! quoties divini regula juris!

Et quoties juris vulnera ruptor habet!

Quis furor heu! nostro fastusque extuberat orbe!

Vita quot & quantis diffluit ægra malis!

Hoc quoque sic animos, ut corpora, vulnere cures:

Hæc virtutis erit laus prior usque tuæ.

Synopsis Beneficiorum

S. FRANCISCI XAVERII
MECHLINIENSIIUM THAVMATVIRI

EX APPROBATIONE ILLUST.^{mi} ARCHIEPISCOPI,
Aliorumque Ecclesiæ Præsulum, eorundemque Vicariorum
Generalium.

ELEGIA PRIMA.

Gloria S. *Xaverii* ex febribus depulsis.

HActenus hæc jussus populo Miracula lusi:

Et titulo retuli singula quæque suo.

Nunc juvat oceanum volucris superare carinâ;

Et nova *Xaverii* tot bene facta loqui.

Quæ licet exhibitis non sunt ita publica Bullis;

Visa tamen junctis sunt quoque censa notis.